

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Sectio V. Observationes in Collectionem Ivonis Carnotensis collatam cum
Collectionibus Corporis Juris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

SECTIO V.

laudatque Decreta INNOCENTII juxta numerum, quem habent in Dionysianâ Pontificiorum Decreto-rum Collectione.

De eodem Corpore Canonum intelligi potest inscriptio Cap. 2. de Præbend. In prima veterum Collectionum & in Gregorianâ, sic ea concipitur ex Corpore Canonum; hoc enim caput partim desumptum est in Can. 6. Concilii Calcedonensis in DIONYSIANA Collectione contento.

Credibile est præterea, quod quotiescumque Concilia Sæculis V. VI. & VII. posteriora remittunt ad Corpus Canonum, credibile est, inquam, quod illa remittunt ad Collectionem Dionysianam, aliumve Codicem, qui eos contineat; alias difficile esset assignare causam hujus remissionis. Sic interpretari possumus Can. 18. Concilii Braccensis II. an. 563. habitu, & Can. 3. Concilii Toletani IV. an. 633. Eodem modo intelligi potest Cap. 1. de Confit. è Concilio Meldensi an. 843. desumptum, quod jubet, in actionibus & Judicis Canonum Statuta custodiri: in quo congruit cum laudato cap. 1. DIST. XX.

Denique, Regula hæc proponi potest: scilicet, quotiescumque Collectores Canonum laudant Decreta Pontificum à Dionysio collecta, juxta numerum, quo distinguuntur in ejus Collectione, tunc eos eam ipsam Collectionem laudare. Plura laudationum ejusmodi exempla apud BURCHARDUM occurrit Lib. VIII. Cap. 2. 8. 12. 13. 15. 29. 34. 79. Ceteri Libri similia exempla suppeditant, quæ facile reperientur ab eo, qui hos lustrabit Libros.

Noſcitur etiam, Collectores è Collectione Dionysianâ Decreta Pontificum desumptissimæ, cùm eorum Epistolæ, laudant juxta numerum, quem ibi obtinent. Itaque, cùm Gratianus laudet Epistolam INNOCENTII I. ad VICTRICIUM Episcopum Rothomagensem, velut Secundam ejus Pontificis, Epistolamque ejusdem ad EXUPERIUM, velut Tertiæ ejusdem, concludi debet, eum è Compilatione Dionysianâ Decreta ejusmodi desumptissimæ; quoniam ibi illum ipsum ordinem obtinent. Hæc observatio producenda est ad Decreta Epistolæ ad FALICEM Nucerensem Episcopum, quam laudat, ut Quar-tam. & quæ sub pari numero collocatur apud DIONYSIUM. Hujus facti probations inspici possunt ope pri-mi Indicis in DECRETUM, in quo Epistola ejus Pontificis, eodem, quo in Collectione DIONYSIANA, modo ordi-nantur, & prout a Gratiano laudantur. Plura lau-dat Gratianus Concilia, quæ in nullâ, quām BURCHAR-DI Collectione reperiuntur: ex eo proinde excerptis, quod ex iis laudat, nisi fortè ipsa laudet Ivo eodem modo, quo Gratianus; Talia sunt Concilia apud ALTEIM, ERPHOFURT, &c SALINGENSTAD habita. Mendoza in Conci-lium ELIBERATORIUM LIB. I. cap. 6. Decreta XII. refert huic Concilio falso à Burchardo attributa, subque eodem nomine à Gratiano laudata, & validè attributionis falsitatem probat. Ea referuntur Tom. I. CONC. p. 1038. ad 1041. cum indicatione locorum Gratiani, IONIS, BURCHARDI, qui ea retulere.

Sunt apud Burchardum, sicut apud GRATIANUM, Summa falso circa Canones; quorum exemplum insignius est in Summâ Can. 3. Lib. 1. Canon jubet, ut non detur Metropolitanum nomen Principis Episcoporum, aut Summi Sacerdotis, sed ut vocetur tantum Episcopo, Primæ Sedis: Summa fert, Romano Pontifici dan-dum non esse Summi Sacerdotis nomen, sed Episcopi Primaria Sedis, sicut accommodatum est Episcopo, Primæ Sedis Ecclesiæ Universalis id, quod de Episcopo, Primæ Sedis unusquisque Provinciæ dictum est. Canon hic est 6. Concilii Africani, quod est Collectio Conciliorum Africanorum iisdem constans Canonibus, qui-bus Codex Ecclesiæ Africana; exceptis tamen XXXIIII. qui conditi fuere in Concilio Cartaginensi an. 419. in quo facta fuit Collectio Canonum Conciliorum Africa-norum Concilium Africanum nuncupata, CONC. TOM. II. p. 1068. col. 2. sub medium Can. 14. à quo incipit hæc Collectio, (ut docet Nota marginalis) usque ad Can. 120. exclusivè continuata, qui primus est Canon Con-cilii Milevitani ad Collectionem hanc non pertinentis.

Tom. I.

Observationes in Collectionem IVONIS Carnoten-sis, collatam cum Collectionibas CORPORIS JURIS.

Hæc Collectio amplior est Collectione BURCHAR-DI, hæc autem amplior, quām Compilatio REGI-NONIS, & sic deinceps hac anterioribus diffusior est.

Discrimen necessarium à duabus causis proveniens. Prima est, quod Collectores posteriores Collectionum præcedentium omissions, hiatusque detegentes, ad eas supplendas incubuere: secunda, quod in intervallo duas inter Collectiones elapsa, plures condantur Cal-nones non contemnendi, quos adjiciendo esse sibi consciit sunt; unde fit ut Collectio, Gratiani, IONIS Compilatione longe amplior sit. Hæc autem observatio refrigenda est ad Collectiones universales, quæ complectuntur Canones omnium Sæculorum Autori suo anteriorum. Quoad enim Collectiones certo spatio circumscriptas, illæ tempori, quo proponuntur, proportionales sunt; eodem ferè modo se habent ex quæ ad certas Regiones aut certa Argumenta restriguntur. Ob aberutram rationem Collectiones Gratiani posteriores ejus Compilatione minus amplæ sunt; totque hujus facti sunt exempla, quot sunt Collectiones Gregorianam præcedentes. Ipsa etiam Gregoriana, quamvis è Quinque præcedentibus coaluerit, Decreto angustior est; quod multo faciliter agnoscit potest erga Collectiones subsequentes, Sextum, Clementinas, Extravagantes, tam JOANNIS XXII. quām Communes. Nec obstat quod Juris veris Epitome, ab ANT. AUGUSTINO composita, DECRETO Gratiani amplior sit; id etenim ortum est: ex eo, quod hæc complectatur omnes Collectiones duodecim priorum Sæculorum & aliquot annorum DECIMI tertii, minutioremque enumerationem, quām alia quælibet continet. Autor putavit, fore, ut multiplicata subdivisiones multam lucem Argumentis afferrent, ideoque magnam Titulorum copiam dedit; unde hoc etiam nascitur commodum, quod tædio obviandum itum sit, quod longa Canonum series numero solo distinc-torum parere potest: vitium quod apud REGINONEM, BURCHARDUM, IONEM, Carnotenem, & in pluribus aut Questionibus DECRETI Gratiani, nec non in Capitularium Libris offenditur.

Quod de additionibus ab IONE factis ad Collectione BURCHARDI diximus, patet ex Decretalibus LEONIS IX. GREGORII VII. PASCHALIS II. ALEXANDRI II. URBANI II. Canonibusque Conciliorum, sub iis Pontificibus habitorum, quos Compilationi sua inseruit: item ex curâ, quâm Eucharistiae Argumentum maxime Praesentiam Realem & Transubstantiationem enucleavit, Traditionisque ope utramque probavit. Ivo proinde ac ceteri Canonum Collectores, qui seriem Argumentorum fecuti sunt, illorum Data-m suppressit, putans eam non nisi in Collectionibus Temporum ordini congruis esse necessariam: unde fit, ut, licet tres priores Epistolæ, quæ sunt in Collectione Dionysii, ibi Data adjectam habeant; fit, inquam, ut eas absque Data laudet, sicut ceteras ejusdem Pontificis, quæ Data in Collectione non habent. Quod de Decretis illius Pontificis dicitur, extendi debet ad Decreta reliquorum Pontificum, quæ sunt in eadem Dionysii Collectione, quarum alia Data-m habent, alia secūs.

Ideò autem hic Autor Data-m Canoni 1. Concilii Confluentini, quem laudat PAR. X. Cap. LXVI. ad-jicit, quod eum à BURCHARDO Lib. VII. Cap. XXX. desumpserit, qui Canoni jungit Praefationem Concilii, quæ, propter circumstantias in eâ nota-tas, ipsi magnam autoritatem conciliare poterat. Hæc ratio eò probabilior est, quod idem Au-tor Part. III. tres ejusdem Concilii Canones re-ferens, eorum diem & Annum omittit (Can. 280. 281. 284.) nec remittit ad locum, in quo diem ejus Concilii expressit. Fortè Autores illi Epocham

X 2 illius.

illius Concilii retulerunt, ut illud à vetustiore Synodo distinguerent in eodem loco an. 860. habitâ 62. annis antè illam, de quâ agitur, an. 922. celebratam. Eamdem probabilitate ob causam idem Ivo laudans quoddam Concilium Matisconense Part. XII. c. 26. & Part. XIII. Cap. 118. adjicit hæc verba, tempore Guntramni Regis, & referens Part. II. Can. 18. Canonem cuiusdam Concilii Aurelianensis, hæc verba addit inscriptione, tempore CHILDEBERTI Regis; plures enim Aurelianis & Matiscone, sub aliis Principibus Concilia habita sunt.

Simili de causâ laudans quamdam Synodum Vermeriensem Part. VIII. C. 164. & C. 179. priori addit PRINUM Regem ipsi interfuisse; & posteriori, eam sub PIPINO celebratam fuisse. Hæc PIPINO coram habita est an. 752. sique distinguitur à pluribus Conciliis quæ eodem loco habita sunt Sæculo IX. an. 845. 865. 869. quoniam multa sunt Concilia Remensis, variis Sæculis atque annis ejusdem Sæculi celebrata, ea distinguere coactus fuit, tempus, quo ea, quæ celebrata fuerant, designando; ideoque unum ex iis laudans c. 71. Primæ Partis, illud distinguit his verbis, *Leo IX. in Synodo habita Remi*. Ceteri Collectores eamdem cautionem neglexere, passim Concilia Matisconensis, Vermerensis, Remensis, Aurelianensis &c. laudant, omissis circumstantiis ab IVO notatis.

Aliquando Decreta INNOCENTII I. & GELASII secundum numerum, quem in Dionysiana gerunt Collectione, laudat, unde concluditur, hæc illum ab ea Collectione desumpsisse, ab aliove Compilatore, qui DIONYSIUM imitatus fuerat; sèpius autem ea laudat, non indicato fonte, in quo haustis, omissoque numero. Ex Decretis Leonis, Gelasii &c.

Collectionem suam nuncupavit *Exceptiones*, aut *Exceptiones Regularum*, hoc est, extracta Regularum Ecclesiasticarum in *Præfatione*, in eoque fecutus fuisse videtur, Egbertum, Archiepiscopum Eboracensem, qui suam Collectionem eodem titulo inscripti Sæculo VIII. Ivo harum Exceptionum fontes indicans, quatuor generales commemorat, nempe Epistolas Pontificum, Concilia Episcoporum Catholicorum, Tractatus Patrum Orthodoxorum, Institutiones Regum Catholicorum ibidem; ubi fuisse exponit varias Rationes conciliandi Canones, qui contrarii videntur, quarum summam suprà dedimus, unâ observando videri nobis, IVO NEM hinc præbuisse occasionem Concordia Canonum discordantium à Gratiano suscepit: Huic Præfationi jungit Schema divisionem generalem Operis in XVII. *Partes* exhibens, in quo uniuscujusque Argumentum sigillatum declarat. Utrunque exemplum imitari debuisset Gratianus, nec ab abrupto exordiri, nullatenus exposito proposito suo, causis ejus, methodoque illius perficiendi. Si hoc in capite Gratianum vincit Ivo, in alio superatur à BURCHARDO, qui singulis Libris Indicem Summarum Capitum adjectit, Numerumque singulorum, cujus ope reperiri atque eligi facile possunt optati loci. Plurimi Autores quæsierunt, an *Collectio Iovonis Decretum* Gratiani praestantior fore? Sunt in utramque partem momenta non sperrnenda, quibus ponderatis solummodo conficitur, hæc duo Opera mutuis rationibus sese invicem superare. Hæc à Joanne MOLINÆ Professore Lovaniensi expoununtur in ejus Epistola Dedicatoria. Primus ille est, qui typis Iovonis Compilationem mandaverit an. 1561. ut refert Boëtius Ep. lib. 11. de Jure sacro, cap. 2. n. 126. ubi illum confutat 23. annis post dictam Collectionem. Quæsiōnem hanc aggreditur Doujat in *Prenot. Canon. Lib. IV. Cap. XI.* ubi compendiosè refert id, quod ab iis Autoribus circâ illam dictum est. Nobis congruere non videtur hujus Disceptationis labor, & proinde sufficiet observare 1. Collectionem Gratiani utilitatem Collectionis Iovonis non absorbusse, quippe Gratianus è Parte XVII. nihil desumpsit. Quæ multitudinem egregiam excerptorum è SS. Patribus circa Fidem, Spem, & Caritatem, continet, maximè è S. AUGUSTINO, S. GREGORIO, S. ISIDORO accepit: pauca usurpavit è contentis in Parte XVI. quæ de Laicis agit, &

362. *Canonibus* constat, in quibus fit enumeratio omnium obligationum illorum, five erga Deum, five erga Proximum, tam Superiore & inferiore, quænam patrem. Idem est de *Parte XV.* quæ de Penitentia loquitur in 160. *Capitibus*. Quoad cæteras *Partes*, à quibus Gratianus plura accersivit; multæ sunt, in quibus totidem Capita negligèta superfluit, quæ electa fuere. Huius facti probationes luculentas præbent *Partes I. II. III. IV. VIII. & XIV.* Et quidem in *Primâ apparet*, Gratianum à 40. prioribus *Capitibus* abstinuisse, quæ fidem spectant, de quâ non consultò sed per transennam locutus est: quoad reliqua, quæ Baptismum & Confirmationem spectant, de quibus *Dist. IV. & V. de Consecratione* agit, & quæ ad numerum 260. circiter exurgunt, eorum tertia ferè pars ab illo illibata est; quod facile percipitur ex laudatione marginali Gratiani ad unumquodque *Caput*, quod defumpsisse videatur; quoniam in *Decreto* reperitur. Idem asserti potest de *Secunda*, quæ spectat Eucharistiam, quatenus Sacrificium, & quatenus Sacramentum, deque reliquorum Sacramentorum sanctimonia agit; quisque autem id sibi persuaderet valet; eam conferendo, cum *Dist. I. & II. de consecrat.* ubi Gratianus eidem Argumento incumbit, item ope Notarum marginalium, quas jam attigimus. Quoad *Tertiam*, quæ est de Ecclesiâ, de quâ Gratianus in multis Operis sui locis crebrè loquitur, media ferè capitum pars à Gratiano neglecta fuit; nam ex 284. sunt 133. ad quorum marginem Gratianus non laudatur. Quoad *Quartam* in quâ agitur, 1. de Festis, & Jejunis, (de quibus Gratianus *Dist. III. de Consecrat.* loquitur;) 2. de Scripturis Canonis, 3. de Conciliis, 4. de Legibus Usu, & Consuetudine (quæ discutiuntur à Gratiano in xx. Prioribus *Disputationibus Partis I.*) reperitur, initio calculo, dimidium & amplius *Capitum* à Gratiano non adhibitorum: remanent enim 135. hac autem *Pars 257.* tantum *Capitibus* confitat. *Pars Octava*, in quâ de Matrimonio statuitur, magnam Canonum copiam continent à Gratiano omisforum, etiam si eodem Argumento X. *Causas* prouferit, quarum singulæ dividuntur in plures *Quæstiones*, unde judicium ferri potest de ejus excerptis ex aliis partibus, quarum Argumenta minus discutit. Denique *Pars Decima quarta Excommunicationem* speciat, de quâ Gratianus fuisse agit *Caus. XI. Quæst. III.* in 110. *Canonibus*; supersunt nihilominus in hac *Parte* ferè 50. *Capita* à Gratiano intacta.

Quod dictum est de *Quatuor Partibus* prioribus & *Ottava*, locum habet in *Partibus Quinta & Sexta*, quas Gratianus magis, quam aliam quamlibet exhaustissime videtur, quoniam in eis agitur de principio Gratiani objecto, Sacris scilicet Ministris à primo usque ad ultimum; de eorum discriminibus, eorum electione & Ordinatione, eorum obligationibus & juribus, eorum coercitione, causis, iudiciis; de Primatu Romana Ecclesiæ; de Primatibus, Metropolitanis, & amplitudine Dignitatis Episcopalis: quæ omnia *Distinctio*nem LXXXII. quæ XX. prioribus subjiciuntur, Argumentum sunt & XXVI. priorum *Causarum Partis II.* Eadēm facilitate percipi id poterit, computatis *Capitibus*, ad quorum marginem Gratianus non laudatur, ex 378. *Quinta* plusquam 160. supersunt quæ hac Nota carent: ex 433. *Sexta* plusquam 215. similiter absque Nota reperiuntur. Præterea, observandum est *Capita*, quæ à Gratiano omisita sunt, non minus egregia esse, quam ea, quæ ab eodem sunt electa, pleraque ex Actis legitimis atque utilibus sunt desumpta. Alia observatio necessaria est, quod inter *Capita*, quæ Gratianus elegit, non pauca sunt, à quibus brevem sententiam excerptis, nec utilitate caret residuum. Idem de his excerptis est, ac de iis quæ Raymondus à PENNAFORTE ex veteribus Decretalibus expressit, quæ sèpius elucidatione indigent à refectâ parte quærenda. Denique *Præfatio Collectionis Iovonis* Regulas egregias ad Conciliationem Canonum, qui contrarii videntur, aut reipsâ sunt, continet; ex hisque Regulis astimandum est Conciliationum à Gratiano factarum pretium.

Cùm

Cum ex his observationibus sequatur, IVONIS Collectionem non solum utilem; verum etiam necessariam esse post Gratiani Collectionem; ex sequentibus manifestum fiet, è Collectione Gratiani plura comoda percipi posse, quæ in illâ desiderantur. Hac magnam Canonum copiam continet, qui apud IVONEM non sunt: five quia sunt posteriores; quales sunt ii, qui defuncti sunt è Conciliis Lateranensis, altero sub CALLIXTO II. altero sub INNOCENTIO II. habitis, vel ex Epistolis eorum Pontificum: five quia eos aliunde accesserit; quales sunt omnes, ad quorum marginem Ivo non laudatur, hujus generis sunt plerique Textus DISTINCT. VII. de Pœnitentiâ, innumerique alii passim. Reperiuntur in DIST. I. & II. Part. I. Omnia Principia Juris exposta & probata legitimis autoritatibus. Cura, quam adhibuit, ad referendos Canones in utramque partem, in singulis Distinctionibus & Causis, eosque conciliando, lectionem Canonum jucundiorem & utiliorem efficit. Indè discitur Disciplinam Ecclesie variam fuisse pro diversitate Temporum ac Locorum aperiuntur causæ hujus variationis, agnosciturque, Ecclesiam Universalem Particularibus Ecclesis hac in re concessisse, ut sibi regimen illud instituerent, quod utilitati sua commodius, aptiusque duxissent. Ordinatim exponent quæcunque ad Ministros Sacros pertinent, luculentum cōficit Commentarium in Epistolas PAULI ad TIMOTHEUM & TITUM, quoad præcepta huic Argumento affinia. Casibus, quos in singulis Causis propónit, five veris, five fictitiis, Rem Judicarianum enucleat, ejusque ariditatem ac fastidium tollit. Ob has præsertim partes magnus Eruditiorum Canonistarum numerus, in ejus Collectionem operam conferre invitati, atque inducti fuerunt; undè illa Corporis Juris basis facta est; ceteræ autem Compilations, ad supplendos tantum illius hiatus confessæ sunt; indè illa Glossa instruenda est, perinde atque ex quas publica confirmavit autoritas, quamvis semper pro opere privato habita fuerit. Indè conditi sunt tot Indices, ad eam utiliorem reddendam, ejusque studium facilius. Duo priores continent Epitomen Decreti, primò in Oratione solutâ, tunc in Carminibus: Tertius Index est Capitum: Quartus Pontificum: Quintus Conciliorum: Sextus Autorum, à quibus Canoness acciti sunt: Septimus Canonum Inscriptione carentium: Octavus Legum à Breviario ANTONII derivatarum. Tres priores in fronte Decreti, Ceteri ad Câlcem Corporis Juris collocati sunt. Hi Indices à plurimis Editionibus absunt, undè multò minus utiles, quam ceteræ sunt.

Quamvis hæc postrema Collectionis Gratiani in Compilationem IVONIS commoda, operi sint extrinseca, superioribus adjici nihilominus possunt, quoniam ex illis proveniunt.

Cum igitur haec duas Collectiones mutuis ex capitibus sese invicem superent, in id potius incumbere debemus, ut fructus ex utrâque capiamus, quam ut aliam, alterâ neglecta & contempta, eliganus. De PAN-NORMIA agendi locus hic foret, quæ Collectionis IVONIS Compendium est, qua modò cum Collectionibus Corporis Juris collata est, eoque magis, quod crebro laudetur in Notis marginalibus Canonibus Collectionis Gratiani appositis. Sed cum illud Compendium nihil omnino contineat, quod non sit apud IVONEM, monere sufficiet, ea, quæ de Decreto IVONIS dicta sunt, posse ac debere ad Pannormiam extendi. Idem opus est quoad Substantiam: discriben in formâ versatur. Utrumque videri potest in Prænot. Canon. Lib. III. Cap. XXVIII. ubi haec duas Collectiones comparantur, observaturque Pannormia Autorem esse incertum, & ignorari, utrum Collectionem IVONIS præcesserit, an secuta sit. Quod si ita est, constare nequit, quod sit illius Compendium, cum istud supponat opus, cuius est Compendium.

CAPUT V.

Collatio Corporis Juris OCCIDENTALIS: cum Corpore Juris ECCLESIAE ORIENTALIS.

Collectio à BEVEREgio Ecclesie Angelicane Presbytero compilata, atque Oxonii edita an. 1672: spectari potest ut Corpus Juris Ecclesie Graecæ. Ab ipso ea, ut talis, proponitur in Praefatione incribiturque Synodicon, seu Pandectæ Canonum SS. Apostol. & Conciliorum ab Ecclesiâ Graecâ receptorum, necnon Canonarum SS. Patrum Epistolarum; una cum Scholiis antiquiorum singulis eorum annexis. Dividitur in duos Tomos in fol. quorum prior continet Canones Apostolorum & Canones Conciliorum: Prima Pars posterioris eos constringit, qui ab Epistolis Canonis defuncti sunt. Cætera non sunt Pars ejus Corporis sed Collectanea, in quibus ejusdem Corporis Juris vel ejus Partium Synopses referuntur. Scholia seu Interpretationes singulis Canonibus adjecta, sunt veluti Glossæ, quarum Canones sunt Textus. Magni refert eam Collectionem novis, tunc quoad materiam, tunc quoad formam seu dispositionem, tunc quoad Notas Corporis insertas, aut ei subjectas, tunc quoad ejus autoritatem. Propter singulas has rationes illam Collectionem cum Corpore Juris Ecclesie Latina conferrandam esse duximus, & in hac Collatione, quatuor hæc Capita præcipue sigillatimque discutiemus.

Quoad MATERIAM, five Substantiam, plurimi sunt in Corpore Juris Orientalis Canoness, qui nullatenus in Corpore Juris Occidentalis comme norantur; universi enim Canones Conciliorum Orientalium, cum Generalium, tum Particularium, five Localium, in illo referuntur. Generalia sunt Nicanor I. & II. Constantinopolitana; I. II. III. & IV. Ephesina & Caledonense. Synodi Locales sunt Ancyra, Neocæsariensis, Gangrenis, Antiochenis, Sardicensis & Læodicena. Multi autem Canones horum Conciliorum absunt à Corpore Juris Occidentalib; ut patet ex Indice, five Serie Conciliorum à Gratiano laudatorum, qui solus ejusmodi Canones compilavit.

Quædam præterea referuntur in Corpore Juris Orientalis, Synodi Orientales, quæ non laudantur in Corpore Juris Occidentalib. Tales sunt illæ, quas PHOTIUS celebravit, quæ in gratiam ejus celebratæ sunt. Talis est etiam Constantinopolitana, quæ sub NECTARIO ejus Civitatis Patriarchâ, habita est. Concilium Carthaginense à S. CYPRIANO celebratum ex LXXXIV. confitans Episcopis, quod Baptismum ab Hereticis, vel schismaticis collatum damnavit & reprobavit, Corporis Juris Orientalis pars etiam est, ad cuius Decreti calcem referuntur Sententiae Patroni in Scholiis ZONARÆ: ejus autem in Corpore Juris Occidentalib mentio non fit, nisi obiter, occasione Canonum, qui illi adversantur. Codex Ecclesie Africana integer, Corpori Juris Orientalis est etiam infertus. Ipsa autem in Corpore Juris Occidentalib nequidem laudatur, sed domineat Canones Conciliorum Carthaginensium ac Milevitanorum in hoc referuntur. Epitola Canonica Patrum Graecorum, Episcoporum, aut Patriarcharum, quæ numerum 20. superant, suntque pars valde insignis Corporis Juris Orientalis; integræ quippe referuntur cum omnibus suis Canonibus: de illis autem nihil dicitur in Corpore Juris Occidentalib, quamvis simul junctæ, ad numerum 150. Canonum gravissimorum, & amplius exurgant. De illis Patribus nominatim egimus, in Indice five Extracto Collectionis BLASTARIS. Prima est DIONYSII Alexandrinii, mediantque Sæculo III. prodit; Postrema à TARASIO Constantinopolitano Patriarchâ, sub finem Sæculi VIII. scripta est. Plures solus BASILIUS Canoness condidit, quam ceteri collectivè sumpti; quippe sunt XCIII. Præter DIONYSIUM quinque sunt ALEXANDRI, scilicet Patriarchæ Epistolarum Canonarum Autores.